

ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
Factors Supporting Student's Self-Discipline
at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์^{1*}

¹อาจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง ศึกษาระดับวินัยในตนเองของนักศึกษา ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษา และศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) นักศึกษามีวินัยในตนเองในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาทั้งในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัว สามารถพยากรณ์การมีวินัยในตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และปัจจัยทั้ง 3 สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้ร้อยละ 36.90

Abstract

The purposes of this study were to study the level of student's opinion toward the factors supporting the student's self-discipline, to study the level of the student's self-discipline, to study the factors related to student's self-discipline, and to study the factors supporting the student's self-discipline at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The results of study were found that the student's opinions towarded the four factors supporting the student's self-discipline were at high level ($\bar{X} = 4.03$), the student's self-discipline in five aspects was at high level ($\bar{X} = 3.89$). Four factors consisting of the student, the family, the institute, and the teacher had positive relations with the student's self-discipline. The factors about teacher, student, and family could predict the student's self-discipline at 0.01 significance level. And 3 factors could predict the student's self-discipline at 36.90%.

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง วินัยในตนเอง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Keywords : Factors Supporting the Student's Self-Discipline, Self-Discipline, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ทรัพยากรมนุษย์เปรียบเสมือนทุนของประเทศที่จะส่งผลให้ประเทศพัฒนาไปสู่ความเจริญอย่างถาวรและมั่นคง ดังนั้นการพัฒนาที่ทรงคุณค่าที่สุด ก็คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเพราะมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าอันจะเป็นทุนที่มีประสิทธิภาพในการสร้างผลผลิตให้แก่ประเทศ ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงต้องดำเนินการอย่างดี เพื่อประสิทธิภาพในการพัฒนาสังคมส่วนรวม ซึ่งจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศและโลกตามลำดับ (ปริยาชัยนิยม, 2542: 1)

สถาบันการศึกษาเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาของประเทศ แต่จากการศึกษารายงานการประเมินความก้าวหน้าของการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา การจัดการศึกษาของไทยประสบกับปัญหาที่หลากหลายส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันด้านต่าง ๆ ของคนไทยในเวทีระดับโลกด้อยกว่าเกือบทุกประเทศ 1 ใน 9 ประเด็นปัญหาที่สำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย คือ วิกฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม ของเยาวชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544: 1-16) เป็นผลสืบเนื่องมาจากค่านิยมด้านวัตถุ การหลงใหลของวัฒนธรรมข้ามชาติ และกระแสของเทคโนโลยีที่เยาวชนได้รับอยู่ทุกวันอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เยาวชนไม่สามารถคิด วิเคราะห์ และเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ดี ที่ถูกต้อง จึงเป็นเหตุให้เยาวชนไทยในปัจจุบันเลือกปฏิบัติตนโดยไม่มี

หลักการของเหตุและผล แต่ประพฤติตนตามที่ตนเองพึงพอใจ โดยไม่คำนึงถึงบรรทัดฐานของสังคม สถาบัน หรือครอบครัว ที่กำหนดการประพฤติตนตามที่ตนเองพึงพอใจเป็นเหตุให้เยาวชนไทยขาดวินัยในตนเอง จากผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548: 10) พบว่าปัญหาเชิงคุณภาพที่สำคัญของผู้จบการศึกษาในระดับต่าง ๆ คือ การขาดระเบียบวินัย ดังนั้นการพัฒนาคนในภาวะที่สังคมมีการแข่งขันกันในระดับสูงจึงจำเป็นต้องเน้นให้คนมีระเบียบวินัยควบคู่ไปกับการได้รับการศึกษาด้วย

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาด้านระเบียบวินัยของเยาวชนดังที่ได้กล่าวข้างต้น จึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของแผนการศึกษาไทยว่า “มุ่งพัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 6) อีกทั้งได้กำหนดนโยบายและกลยุทธ์ในการส่งเสริมให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่น ๆ ทุกแห่งร่วมคิดและร่วมดำเนินงานเพื่อพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามระบบวิถีชีวิตที่ดีงาม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 57-59)

จากความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้เป็นทุนที่มีคุณภาพของประเทศ ปัญหาการขาดระเบียบวินัยของผู้จบการศึกษาใน

ระดับต่าง ๆ ผนวกกับเจตนาธรรมณ์ของแผนการศึกษาไทยที่มุ่งพัฒนาให้เยาวชนไทยเป็นคนที่มีความลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาวินัยในตนเองของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่ามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่มีต่อปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

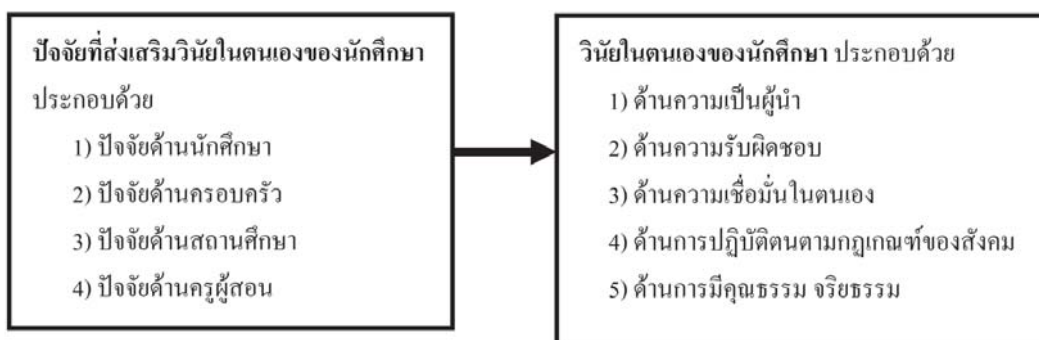
1.2.4 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดของ คักดีลีทรี บุญรังศรี (2546: 74) และ กฤษจา ดอนทอง (2549: 68) สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านนักศึกษา 2) ปัจจัยด้านครอบครัว 3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา และ 4) ปัจจัยด้านครูผู้สอน

และจากการศึกษาแนวคิดของ กรมวิชาการ (2542: 155) จารุเกียรติ ชัยวงษ์ (2542: 155) ประเสริฐ แวนจันทร์ (2546: 9) คักดีลีทรี บุญรังศรี (2546: 74) และ กฤษจา ดอนทอง (2549: 68) สรุปได้ว่าวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 1) ความเป็นผู้นำ 2) ความรับผิดชอบ 3) ความเชื่อมั่นในตนเอง 4) การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และ 5) การมีคุณธรรม จริยธรรม

จากการศึกษาแนวคิดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง และวินัยในตนเอง ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นภาพกรอบแนวคิดได้ดังนี้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคณะ ทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งสิ้น 17,295 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคณะ ทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2551 จำนวน 377 คน โดยใช้เกณฑ์การกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie&Morgan (1970: 608-609) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

1.4.2.1 ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา ประกอบด้วย

- ปัจจัยด้านนักศึกษา
- ปัจจัยด้านครอบครัว
- ปัจจัยด้านสถานศึกษา
- ปัจจัยด้านครูผู้สอน

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ วินัยในตนเองของนักศึกษา ประกอบด้วย

- ด้านความเป็นผู้นำ
- ด้านความรับผิดชอบ
- ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
- ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม
- ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม

1.4.3 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง หมายถึง สิ่งที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้บุคคลเกิดวินัยในตนเอง ประกอบด้วยปัจจัย 5 ปัจจัย ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านนักศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา การเอาใจใส่เลี้ยงดูของบิดามารดา การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของบิดามารดา และสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว ที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

1.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา หมายถึง กฎระเบียบของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมส่งเสริมวินัย การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ของสถานศึกษา และการดูแลพฤติกรรมของนักศึกษา ที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

1.4 ปัจจัยด้านครูผู้สอน หมายถึง การเอาใจใส่การเรียนของนักศึกษา การเตรียมการสอน การเป็นแบบอย่างที่ดี การใช้กฎระเบียบในห้องเรียนอย่างเหมาะสม การใช้คำพูดและแต่งกายสุภาพ การเข้าสอนตรงเวลา และการควบคุมอารมณ์ขณะสอนของครู ที่ช่วยสร้างหรือช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดวินัยในตนเอง

2. วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบของสถานศึกษา และประพฤติตนได้เหมาะสมตามกฎเกณฑ์ของสังคม ส่งผลให้เกิดคุณลักษณะวินัยในตนเอง 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการชักจูงให้คนอื่น ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจและเชื่อมั่น ความสามารถในการคลี่คลายสถานการณ์ที่ตึงเครียด และความสามารถในการนำกลุ่ม

2.2 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้สำเร็จ มีความเอาใจใส่ ละเอียด รอบคอบ ปรับปรุงแก้ไขงานที่ได้รับมอบหมายให้ บรรลุวัตถุประสงค์ และเสร็จตามเวลาที่กำหนด

2.3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญความจริง อย่าง เหมาะสม และมีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ลังเล ไม่หวั่นวิตก

2.4 ด้านการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของ สังคม หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการ ปฏิบัติตนถูกต้องเหมาะสมกับจรรยาบรรณทาง ตามที่สังคมกำหนดไว้

2.5 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการปฏิบัติตน ด้วยความซื่อสัตย์ อุดมดี มีความละเอียด มีเหตุ มีผล ยอมรับความจริง และเคารพในสิทธิของ ผู้อื่น

3. นักศึกษา หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษา ในระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ทุกคณะของสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

2. วิธีการศึกษา

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของนักศึกษา เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ ส่งเสริมวินัยในตนเอง 4 ด้าน 1) ด้านนักศึกษา 2) ด้านครอบครัว 3) ด้านสถานศึกษา และ 4) ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นแบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวินัยใน ตนเอง 5 ด้าน 1) ด้านความเป็นผู้นำ 2) ด้าน ความรับผิดชอบ 3) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 4) ด้านการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสถาน ศึกษาและสังคม และ 5) ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นแบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวน 377 ฉบับ ไปยังนักศึกษาทุกชั้นปี ทุกคณะ จำนวน 377 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดย ประสานงานไปยังคณะต่าง ๆ และติดตามขอรับ แบบสอบถามกลับโดยผ่านผู้ประสานงานของ แต่ละคณะ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน

373 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.93 ผู้วิจัยตรวจสอบ และคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์เพื่อ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ (Percentage)

2.3.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของ นักศึกษาที่มีต่อปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของ นักศึกษา และระดับวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบังจำแนกเป็นรายรวมและรายด้าน วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

2.3.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ วินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิเคราะห์ ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient)

2.3.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยใน ตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิเคราะห์ด้วยสถิติการ ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบ Stepwise

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ผลการศึกษา

3.1.1 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอม-เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นว่ ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้าน ครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน จะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็น รายด้านโดยยึดค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อยจะพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก เป็นอันดับ 1 คือ ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 4.25$) อันดับ 2 คือ ด้านนักศึกษา ($\bar{X} = 4.06$) อันดับ 3 คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.00$) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.81$) ตามที่ปรากฏ ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ของปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยใน ตนเองของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษา (n = 373)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ปัจจัยด้านนักศึกษา	4.06	.50	เห็นด้วยมาก	2
2. ปัจจัยด้านครอบครัว	4.25	.56	เห็นด้วยมาก	1
3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา	3.81	.63	เห็นด้วยมาก	4
4. ปัจจัยด้านครูผู้สอน	4.00	.58	เห็นด้วยมาก	3
รวม	4.03	.43	เห็นด้วยมาก	

3.1.2 นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีวินัยในตนเองในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยยึดค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 คือ

การมีคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.00$) อันดับ 2 คือ ด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาและสังคม ($\bar{X} = 3.97$) อันดับ 3 คือ ความเป็นผู้นำ และความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.84$) และอันดับสุดท้าย คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 3.81$) ตามที่ปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ของวินัยในตนเองของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

วินัยในตนเองของนักศึกษา (n = 373)	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับปฏิบัติ	อันดับ
1. ความเป็นผู้นำ	3.84	.51	มาก	3
2. ความรับผิดชอบ	3.84	.59	มาก	3
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.81	.60	มาก	5
4. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาและสังคม	3.97	.57	มาก	2
5. การมีคุณธรรม จริยธรรม	4.00	.60	มาก	1
รวม	3.89	.48	มาก	

3.1.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว

ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาทั้งในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ตามที่ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยในตนเองของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม					
	ความเป็นผู้นำ	ความรับผิดชอบ	ความเชื่อมั่นในตนเอง	การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสถานศึกษาและสังคม	การมีคุณธรรม จริยธรรม	วินัยในตนเอง
ด้านนักศึกษา	.412**	.368**	.304**	.373**	.365**	.432**
ด้านครอบครัว	.377**	.349**	.297**	.344**	.301**	.395**
ด้านสถานศึกษา	.347**	.308**	.288**	.263**	.299**	.357**
ด้านครูผู้สอน	.511**	.479**	.435**	.452**	.390**	.538**

3.1.4 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า จากปัจจัยทั้งหมด 4 ปัจจัย มีปัจจัย 3 ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัว ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 สามารถพยากรณ์การมีวินัยในตนเองได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ .607 เมื่อพิจารณาหน้าหน้าการพยากรณ์ในภาพรวมพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน ด้านนักศึกษา และด้านครอบครัว สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้ร้อยละ 36.90 เมื่อพิจารณาลำดับการพยากรณ์โดยยึดค่าคะแนนดิบเป็นเกณฑ์พบว่า ปัจจัยที่มีค่าคะแนนดิบมากเป็นอันดับ 1 คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (.321) อันดับ 2 คือ ปัจจัยด้านนักศึกษา (.197) และอันดับ 3 คือ ปัจจัยด้านครอบครัว (.155) ตามที่ปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการค้นหาปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปัจจัยที่ส่งเสริมวินัยในตนเอง ของนักศึกษา	b (Raw Score)	Standard Error of b	Beta (Standard Score)	t
ด้านครูผู้สอน	.321	.039	.386	8.180**
ด้านนักศึกษา	.197	.046	.204	4.280**
ด้านครอบครัว	.155	.040	.180	3.902**
ค่าคงที่ (b)	1.151	.198		5.819**
R	= .607	Standard Error of the Estimate	= .3828	
R square	= .369	F Change	= 15.227	

** p < 0.01

3.2 อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านครอบครัวจะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 1 ($\bar{X} = 4.25$) สืบเนื่องจากสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ปลูกฝัง หล่อหลอม ก่อผลึก และเป็นแบบฉบับแก่นักศึกษาในด้านระเบียบวินัย

2. นักศึกษามีวินัยในตนเองด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) สืบเนื่องจากนักศึกษาได้รับการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม จากทั้งครอบครัว และสถานศึกษามาเป็นระยะเวลาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งจากประสบการณ์ของนักศึกษายังได้เรียนรู้ว่าการจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขนั้นจำเป็นต้องอาศัยคุณธรรม จริยธรรม เป็นเครื่องช่วยค้ำจุน

3. ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาทั้งในภาพรวมและรายด้าน สืบเนื่องจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ครูผู้สอนมีส่วนร่วมปลูกฝังระเบียบวินัยแก่นักศึกษาตั้งแต่เกิด นอกจากการปลูกฝังระเบียบวินัยแล้วนั้น สถาบันทั้ง 3 ยังร่วมกันปลูกฝังความคิดอย่างมีเหตุและผลให้แก่ นักศึกษาด้วย ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเติบโตขึ้นจึงรู้ถึงเหตุผลความสำคัญของการมีระเบียบวินัย ดังนั้นตัวนักศึกษาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดวินัยในตนเองขึ้นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ คักดีลิตี บัญรังศรี (2546: 74) และ กฤษจา ดอนทอง (2549: 68) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กับการมีวินัยในตนเอง

3. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านครูผู้สอนด้านนักศึกษา และด้านครอบครัว สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้ร้อยละ 36.90 โดยปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ได้โดยมีค่าคะแนนดิบมากเป็นอันดับ 1 คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน (.321) สืบเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาสำหรับการเรียนมากกว่าการอยู่ที่บ้าน จากการที่นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่สถานศึกษาจึงมีความใกล้ชิดกับครูผู้สอน อีกทั้งครูผู้สอนยังมีอิทธิพลต่อทั้งจิตใจและความประพฤติของผู้เรียน เป็นผู้อบรมกล่อมเกลานิรันดร์ และพฤติกรรมของผู้เรียน (กฤษจา ดอนทอง, 2549: 85) นอกจากนั้นครูยังเป็นผู้อบรมสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรม และยังเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญ

อย่างยิ่งในการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีภายในสถานศึกษา (คักดีลิตี บัญรังศรี, 2546: 79) ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องเอาใจใส่ผู้เรียนทั้งทางด้านการเรียนและพฤติกรรม รวมถึงการที่ครูต้องมีความประพฤติและบุคลิกภาพที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา ในส่วนของปัจจัยด้านนักศึกษาที่สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้เป็นอันดับ 2 นั้น อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาแต่ละคนมีประสบการณ์ ค่านิยม และความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ประสบการณ์ ค่านิยม และความคิดเห็นของนักศึกษามีอิทธิพลต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา อีกทั้งนักศึกษายังมีกลุ่มเพื่อนซึ่งสัมพันธ์ภาพของกลุ่มเพื่อนก็ยังมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นต่าง ๆ ของนักศึกษาเช่นกัน (สมพร พรหมจรรย์, 2540: 79) ดังนั้นการที่นักศึกษาจะเกิดวินัยในตนเองได้นั้นต้องปลูกฝังให้ตัวนักศึกษาเองได้รู้จักคิดวิเคราะห์ในการเลือกกระทำหรือประพฤติอย่างถูกต้อง และในส่วนของปัจจัยด้านครอบครัวที่สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาได้เป็นอันดับ 3 นั้น สืบเนื่องมาจากครอบครัวเป็นสถาบันหลักที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการอุปการะเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนสร้างแนวทางในการดำรงชีวิตที่ถูกต้องให้แก่เด็ก อีกทั้งหากบิดามารดาทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ลูกก็จะเจริญเติบโตขึ้นมาอย่างมีวินัยในตนเอง (กฤษจา ดอนทอง, 2549: 84) สอดคล้องกับแนวคิดของ ดวงกมล วงษ์ศรีหัท (2541: 77) ที่กล่าวว่าครอบครัวมีความสำคัญต่อการปรับตัวของเด็ก อีกทั้งสภาพของครอบครัวยังส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กอีกด้วย ดังนั้นหากต้องการให้เด็กที่เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีวินัยในตนเอง ครอบครัวต้องสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีให้เกิดขึ้น

ภายในครอบครัวเอง อีกทั้งบิดามารดาต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อปลูกฝังให้เด็กเกิดวินัยในตนเองอย่างถาวร

ดังนั้นครูผู้สอนและบิดามารดาของนักเรียนควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการมีวินัยในตนเอง อีกทั้งควรเอาใจใส่ อบรม ดูแล ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมระเบียบวินัยให้แก่ทั้งนักเรียน รวมถึงต้องจัดสภาพแวดล้อม วางกฎระเบียบทั้งที่บ้านและที่สถานศึกษาเพื่อปลูกฝังและพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัยในตนเองแก่นักศึกษา

4. สรุป

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีความคิดเห็นว่าปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน จะช่วยส่งเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาในระดับมาก นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีวินัยในตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และปัจจัยที่สามารถพยากรณ์วินัยในตนเองของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คือ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักศึกษา และปัจจัยด้านครอบครัว

5. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่อำนวยความสะดวก

ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

6. เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. 2542. **เอกสารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กฤษฎา ดอนทอง. 2549. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับวินัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จารุเกียรติ ชัยวงศ์. 2544. “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยของนักศึกษาวิชาทหาร.” ปรินญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาลังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงกมล วงษ์ศรีหัทส. 2541. “การศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวในครอบครัว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดบางชัน อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประเสริฐ แวนจันทร์. 2546. “การประเมินโครงการนักเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่.” การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปรีญา ชัยนิยม. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการสอน ความรับผิดชอบและ

- ความมีระเบียบวินัย โดยกระบวนการกลุ่ม
สัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กรุงเทพฯ-
มหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
สมพร พรหมจรรย์. 2540. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง
กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม
ศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช.” ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนคริน-
ทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
2544. การปฏิรูปการศึกษา: วาระแห่งชาติ
จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542 สู่การปฏิบัติยุทธศาสตร์ที่จะพา
ประเทศพ้นวิกฤติ. กรุงเทพฯ: หจก.
ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545.
**แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ 2545-2549.**
มปท.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ. 2548. **ยุทธศาสตร์การ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเพิ่มขีดความ
สามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม
หลัก.** นนทบุรี: เพชรรุ่งการพิมพ์.
- ศักดิ์สิทธิ์ บุญรังศรี. 2546. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
การมีวินัยในตนเองของนักศึกษาสาขาวิชา
การก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม.”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- Krejcie, R.V. and Daryle, W.M. 1970.
“Determining Sample Size for
Research Activities.” **Educational
and Psychological Measurement.**
30(3): 607-610; Autume.